ΕΤΟΣ—ΙΒ΄. ΑΡΙΘ. 2000

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου ἐν Τουρκίᾳ παράδες 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Κυριακὴ 21 Ἀπριλίου 1913

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
Πλατεῖα Ἁγίων Θεοδώρων

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία. . . . . Δραχ. 30
Ἐξωτερικοῦ » . . . . φρ. χρ. 30

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ, ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΙΔΡΥΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Δρ ΘΑΝΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΗΝΩΝ

(Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακήν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ
ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩι ΕΛΛΗΝΙΣΜΩι ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΚΩΝΣΤ. ΠΕΡΕΣΙΑΔΗΣ

Ἐπιστολαί, συνδρομαὶ καὶ ἐπιταγαὶ
ἀπευθύνονται: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ "ΚΡΑΤΟΥΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ

Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀρθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἡ αὐλαία ὄπισθεν τῆς ὁποίας ἅπασαι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, ἔχουσαι, ἰδίᾳ ἑκάστη, ἐξηπλωμένον τὸν Γεωγραφικὸν χάρτην τοῦ Αἵμου, καταστρωννύουσι τὰ σχέδια τῆς τε πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐγωϊστικῆς αὐτῶν ἐπικρατήσεως, καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ παρίστατό τις ἐλεύθερος θεατὴς τῶν ἐν τοῖς διπλωματικοῖς παρασκηνίοις σχεδιαζομένων πονήρως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης αἰδοῦς πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δικαίου, θὰ ἀντίκρυζε εἰκόνας ἱκανὰς νὰ μεταβάλωσιν ἄρδην αὐτὴν τὴν ψυχολογικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν, καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ξένον πρὸς πᾶν ὅτι λέγεται πολιτικὴ ἠθική, πολιτικὴ ἀλήθεια, πολιτικὴ δικαιοσύνη! Ἑκάστη ἐκ τῶν Μ. Δυνάμεων δὲν διαβλέπει κατὰ τὸν παρόντα χρόνον, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἑαυτῆς σκέψεων ἢ το συμφέρον καὶ τὸν ἐγωϊσμόν, πρὸ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὁποίων ἂς πνιγῇ πᾶσα δικαία φωνή, πᾶσα δικαία διαμαρτυρία πᾶς δίκαιος πόθος τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων τῶν μὴ ἱκανῶν ν' ἀντιμετωπίσωσι τὴν ἰσχὺν τοῦ ἰσχυροτέρου· πᾶς δὲ Διπλωμάτης ἐξ ἄλλου οὐδὲν ἄλλο ἀπεργάζεται ἢ τὸν τρόπον δι' οὗ τὰ ψευδῆ καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἀνήθικα ἐπιχειρήματα τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ, θ' ἀνατρέψῃ καὶ θὰ καταστήσῃ ἄχρηστα διὰ τῶν ἰδίων μέσων καὶ διὰ τῶν ἰδίων ὅπλων. Πρὸ τῆς εἰκόνος ταύτης φυσικὸν ἑπομένως εἶνε ν' ἀπολέσωμεν ἡμεῖς οἱ πολλοί, ἡμεῖς τὰ πλήθη καὶ ὁ χύδην ὄχλος ὁ πιστεύων εἰς τὰς μεγάλας τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας ἰδέας, ν' ἀπολέσωμεν τὴν ἄλλως διαπλαττομένην ψυχικὴν ἡμῶν ὑπόστασιν, καὶ νὰ κατανοήσωμεν διατὶ σύμπασα ἡ Εὐρώπη εὕρηται κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ἐν τρικυμιώδει πάλῃ προκειμένου καὶ οἱ ἐν Ἀλβανίᾳ οἰκοῦντες λαοὶ νὰ διακανονίσωσι τὴν ἑαυτῶν τύχην, ἀπαλλαγέντες θείᾳ συνάρσει βαρβάρου τυράννου, ἐπὶ αἰῶνας πιέζοντος αὐτοὺς, καὶ τὰ Βαλκανικὰ κράτη νὰ διευθετήσωσι συνολικῶς τὴν μέλλουσαν τύχην τῶν τέως ἀλυτρώτων αὐτῶν ἀδελφῶν πρὸς οὓς διὰ τόσων θυσιῶν καὶ αἵματος καὶ χρήματος ἐδώρησαν τὴν περιπόθητον ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἐννοήσῃ τίς τοῦτο οὐδόλως θὰ δυνηθῇ νὰ μεταβάλῃ τὰ πράγματα διότι μεθ' ὅλας τὰς προόδους οὓς ἐποιήσατο ὁ κόσμος, καὶ μεθ' ὅλην τὴν καθαρότητα τῶν ἰδεῶν, ἃς συνέλαβε ὅπως καθορίσῃ τὴν θέσιν ἑνὸς ἑκάστου, δὲν ἠδυνήθη ἔτι νὰ ἀποχωρισθῇ τῶν ταπεινῶν ἐκείνων ἀνθρωπίνων ἐλατηρίων ἅτινα καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ συγχέωσι τὰς ἰδέας αὐτοῦ καὶ θὰ φέρωσιν εἰς ἀντίφασιν ταύτας πρὸς τὰς πράξεις του. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων τὰ δύο σπουδαιότατα ζητήματα ἅτινα προβάλλουσιν πρὸς διακανονισμὸν ἐνώπιον ἡμῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, τὸ ζήτημα τῆς ἰσορροπίας τῆς διεθνοῦς καταστάσεως ἣν κατέστησαν ἀνισόρροπον ἤδη αἱ ἐν τῷ Αἵμῳ ἀποκάλυπτος πλέον Αὐστριακαὶ καὶ Ἰταλικαὶ βλέψεις, καὶ τὸ ζήτημα τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας εἰρήνης τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, φαίνεται ὅτι θὰ διατρέξωσι νέα ἀκόμη στάδια μέχρις οὗ διαλευκανθῶσι καὶ διευθετηθῶσιν ὁριστικῶς. Αἱ ἀποκαλυφθεῖσαι τέλεον βλέψεις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἀλβανικοῦ Βασιλείου, δι' ὃ βεβαίως δὲν μεριμνῶσιν αὗται ἐκ φιλανθρωπίας, δὲν δύνανται νὰ παροραθῶσιν ὑπὸ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων, καὶ εἶνε εὐνόητον ὅτι πολὺς θ' ἀπαιτηθῇ ἐντεῦθεν χρόνος ὅπως τεθῶσιν ἐν τῇ προσηκούσῃ αὐτῶν θέσει αἱ βλέψεις αὗται. Οὔτε ἡ αὔριον συνερχομένη ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτικὴ συνδιάσκεψις θὰ δυνηθῇ νὰ καθορίσῃ ταύτας, οὔτε αἱ μέλλουσαι νὰ ἐπακολουθήσωσιν αὐτὴν μετέπειτα τοιαῦται.

* * *

Καὶ ἐνῷ οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, οὐχ ἧττον περίπλοκα παρουσιάζονται ταῦτα καὶ πρὸ τοῦ ζητήματος τῆς μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων εἰρήνη, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ διακανονισθῇ τόσον ταχέως ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται, διότι εἶνε πρωτοφανὴς ἡ ἀπαίτησις τῶν Δυνάμεων τοῦ ν' ἀξιῶσι νὰ συνομολογήσωσιν αὗται μετὰ τῆς Τουρκίας τὴν εἰρήνην, ἀφοῦ ἄλλοι ὑπῆρξαν οἱ πολεμήσαντες καὶ νικήσαντες τὴν Τουρκίαν, καὶ αὐτοὶ εἶνε οἱ ἁρμόδιοι καὶ τὴν εἰρήνην μετ' αὐτῆς νὰ συνομολογήσωσι καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν αὐτοὶ οὗτοι μετ' αὐτῆς καὶ οὐχὶ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις νὰ ρυθμίσωσι καὶ νὰ διακανονίσωσι. Χωρὶς ὅμως [illegible] παισιόδοξοι, καὶ χωρὶς νὰ αἰσθανώμεθα οὐδεμίαν εὐχαριστησιν βλέποντες παρατεινομένην καὶ τὴν μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ὑστερόβουλον πρὸς ἀλλήλους πολιτικήν, πολὺ ἐπαναλαμβάνομεν φοβούμεθα μὴ ἡ ἔκρυθμος σήμερον διεθνὴς κατάστασις ἀποβῇ ἔτι ἐκρυθμοτέρα αὔριον καὶ ἔτι ἐπικίνδυνος. Βεβαίως ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων θὰ μετέβαλλεν μορφὴν καὶ ἡ λύσις τῶν διαφόρων ἐν τῷ Αἵμῳ ζητημάτων τάχιστα θὰ ἐπιτυγχάνετο ἂν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἀπεμάκρυνον τὰς ἑαυτῶν βλέψεις ἐκ τοῦ Αἵμου καὶ ἄφηνον τοὺς ἐν αὐτῷ λαοὺς νὰ διακανονίσωσι μόνοι τὰ διάφορα πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν ζητήματα αὐτῶν. Ἀλλ' ὑποφώσκει που τοιαύτη ἐλπίς; Οὐδαμοῦ δυστυχῶς καὶ τοῦτο φοβίζει ἡμᾶς, πρέπει δὲ νὰ φοβίζῃ καὶ πάντα μελετῶντα τὰ πράγματα, τόσον διὰ τὴν Διεθνῆ κατάστασιν ὅσον καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τῶν Συμμάχων. Δὲν ἔχομεν ἐντεῦθεν ἢ εὐχὴν μόνον νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν θείαν πρόνοιαν ὅπως αὕτη ἐπεμβῇ καὶ δώσῃ τὴν προσήκουσαν κατεύθυνσιν πρὸς ἀκίνδυνον λύσιν τοῦ μεγάλου προβλήματος ὅπερ παρουσιάζεται σήμερον πρὸ τῆς Εὐρώπης, διότι ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ πολλὰς ἔχει νὰ ὑποστῇ ἀπώλειας ἡ ἀνθρωπότης καὶ πολλοὶ θὰ εἶνε οἱ θρῆνοι καὶ οἱ κοπετοὶ οἵτινες θὰ ἀκουσθῶσιν ἐξ αὐτῆς.

ΑΥΣΤΡΟΙΤΑΛΙΚΑΙ ΥΠΟΒΛΕΨΕΙΣ

Ἐν τῷ τελευταίῳ Παρισινῷ «Χρόνῳ» δημοσιεύεται μακρότατον ἄνθρον περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Αὐστρίας ἐν τῷ Αἵμῳ ἐν ᾧ λέγεται ὅτι ἡ ἀπροσδόκητος ἐξελιξις τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος ἀποτελεῖ τὴν λυδίαν λίθον τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς. Ἐφαγματι ἡ Ἀλβανικὴ ἐξελιξις ἀπεκάλυψεν ὅλα τὰ σχέδια καὶ ὅλας τὰς βλέψεις τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία, ὡς κατ' ἐπανάληψιν καὶ διὰ μακρῶν γράφομεν ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, δὲν ἔτεινε καὶ δὲν τείνει εἰς οὐδὲν ἄλλο παρὰ εἰς τὸ νὰ ἐξεύρῃ τὸν τρόπον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἐν τῇ Ἀμβουργικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἀνομοίων στοιχείων καὶ κατ' αἷσθημα, καὶ κατ' ἰδέας καὶ κατ' ἰθνότητας, καὶ κατὰ θρησκείαν, διὰ τῆς ἁρπαγῆς τῶν ἐν τῷ Αἵμῳ χωρῶν καὶ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν λαῶν αὐτῶν εἰς τὴν Αὐστριακὴν Αὐτοκρατορίαν. Κατὰ πόσον ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς Αὐστριας εἶνε μωρὰ καὶ ἀσύνετος, δυναμένη νὰ τείνῃ ἐπὶ τέλους εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτῆς ταύτης τῆς Αὐστρίας, λέγουσι τοῦτο πρὸς αὐτὴν αὐτοὶ οὗτοι οἱ φίλοι καὶ σύμμαχοι αὐτῆς, οἱ Γερμανοί οἵτινες καὶ ἐρεκτικὴν στάσιν τηροῦσι κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα ταῦτα ἐγχειρήματα τῆς Αὐστρίας. Οὕτως ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς», ἐν σεβαρωτάτῳ ἄρθρῳ κρίνοντι τὴν πολιτικὴν ταύτην τονίζει—ἄρα καὶ ὑποδεικνύει εἰς τὴν Αὐστρίαν—ὅτι: **«ἡ ἔναρξις τῶν ἐχθροπραξιῶν τῆς Αὐστρίας κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου θ' ἀπεστελεῖ τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐξεγέρσεως τῶν νοτιοσλαύων τῆς Αὐστρίας κατὰ τοῦ Αὐστριακοῦ ζυγοῦ, ἐξεγέρσεως ἐπικειμένης λόγῳ αὐτῶν τῶν συνεπειῶν τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου. Εἶνε δὲ ζήτημα ἂν ἡ Αὐστρία θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ κατασπνίξῃ τοιαύτην ἐξέγερσιν».**

Ὁπόσον εἶνε ἀληθεῖς αἱ γνῶμαι τοῦ Γερμανοῦ ἀρθρογράφου, ἀποδεικνύουσιν ὅλα τὰ γεγονότα ὅσα ἐξειλίχθησαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθ' ὅλον τὸν 19ον αἰῶνα, ἀφ' ἧς ὅλη. ἡ Ἑλλὰς, πρώτη ὑψώσασα τὴν σημαίαν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνοτήτων ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ, ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τῆς ἱδρύσεως ὅλων τῶν ἐν τῷ Αἵμῳ κρατῶν, τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν δύναται νὰ καταπνίξῃ πλέον καὶ εἶτα νὰ καταπίῃ ἡ Αὐστρία. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλ' οὔτε τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἡνωμένους λαοὺς θὰ δυνηθῇ νὰ τηρῇ ὑπὸ ζυγὸν ἡ Αὐστρία διότι πάντες οὗτοι ἀνδρωθέντες δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ ἀποτιναξωσι ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν τὸν ζυγόν, καταθραύοντες καὶ καταθρυματίζοντες τὰς Αὐστριακὰς λόγχας αἵτινες μετὰ τοσαύτης ἀπανθρώπου σκληρότητος προτείνονται ἑκάστοτε κατ' αὐτῶν.

Ἀλλ' ἡ νέα ἐξέλιξις τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος δὲν ἀπεκάλυψε μόνον τὴν Αὐστριακὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἰταλικὴν πολιτικὴν ἐν τῷ Αἵμῳ, διότι κατέδειξεν ὅτι τὰς φιλαρπάγους καὶ τυραννικὰς διαθέσεις τῆς Αὐστρίας ἐννοεῖ νὰ ἀπομιμηθῇ κατὰ γράμμα καὶ ἡ Ἰταλία, πρὸ οὐδενὸς ὀκνοῦσα κινδύνου. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἀμφότεραι αἱ πολιτικαὶ τῶν δύο γειτονικῶν καὶ συμμαχικῶν κρατῶν τείνουσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχουσι ἐγείρει μεταξὺ των φοβερωτάτας ὑποψίας μὴ ἐπιτρεπούσας οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἑτέρα νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς κεκρυμμένους φανεροὺς δὲ πλέον τώρα σκοποὺς αὐτῶν. Καὶ λίαν ὀρθῶς ὁ ἴδιος τῆς α' Ἐφημ. τοῦ Φὸς» ἀρθρογράφος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Αὐστρίαν λέγει πρὸς αὐτὴν ὅτι: «ἡ Αὐστρία δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς δρᾶσιν ἄνευ τῆς Ἰταλίας διότι ἀκριβῶς ἀπὸ 40 καὶ πλέον ἐτῶν ὅλη ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐστρίας παλαίει κατὰ τῆς Ἰταλικῆς εἰσελάσεως εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἥτις οὕτω θὰ ὑ τεθοηθεῖτο παρ' αὐτῆς τῆς Αὐστρίας». Ἡ ἔρις αὕτη τῶν δύο μεγάλων συμμάχων κατὰ πόσον εἶνε ὠφέλιμος καὶ δι' ὅλα τὰ Βαλκάνια καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἰδιαιτέρως εἶνε τόσον προφανὲς ὥστε δὲν δεῖται οὐδεμιᾶς ἀναπτύξεως. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως καταστῇ ἔτι ἐντονωτέρα κύτη, διότι ἐξ αὐτῆς θὰ προκύψωσι σωτήρια διὰ τὸν Αἷμον ἀποτελέσματα καταστρεπτικώτατα δὲ διὰ τὰς δύο φίλας συνέπειαι.

ΤΙΣ Ο ΕΣΣΑΤ ΠΑΣΣΑΣ

Μετὰ τὸν γενναῖον καὶ ἡρωϊκὸν Βασλιέα τοῦ Μαυροβουνίου Νικήταν, διαδραματίζοντα σπουδαῖον ρόλον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην καὶ [illegible] τῶν ὅλων τοῦ κόσμου καὶ διὰ τὴν κατὰ [illegible] ρώπης ἀντίστασίν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ διπλωματικὸν αὐτοῦ κατόρθωμα τὸ ἀφορῶν τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Ἐσσὰτ εἰς Βασιλέα, σπουδαιότατον ἔρχεται νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον ὁ αὐτοανακηρυχθεὶς Βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας, ὁ κατασυντρίβων οὐ μόνον τῶν ὑποψηφίων μνηστήρων τοῦ θρόνου τῆς Ἀλβανίας τὰ ὄνειρα, ἀλλὰ καὶ κατακρημνίζων, ἂν ὡς τέλους ὑπερισχύσει καὶ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας τὰ σχέδια εἰς ἐρείπια. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἄσκοπος ἐνταῦθα ἡ ἀπεικόνισίς του, οὐδ' ἀδιάφορος πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας. Ὁ Ἐσσὰτ πασσᾶς, Ἀλβανὸς τὴν καταγωγὴν, ἐκ Τυράννων ὁρμώμενος ἦτο ὑποφρούραρχος τῆς Σκόδρας ὑπὸ τὸν φρούραρχον Χασὰν-Ριζᾶ πασσᾶν. Ἀλλ' ὅσῳ ἐκεῖνος ἦτο ἄνθρωπος τῶν παλαιῶν ἰδεῶν τόσῳ οὗτος ἦτο νεωτεριστής. Ἦτο, ὡς γράφει, ὁ ζωγραφῶν τοῦτον Γάλλος βουλευτὴς καὶ δημοσιολόγος Φραγκίσκος δὲ Πρεσανσέ, ἄλλου εἴδους πασσᾶς, εἴδους ἡμιληστοῦ, ἀρχηγοῦ φεουδαλικῆς δυναστείας, μεγαλοκτηματίας καὶ ἰσχυρὸς ἄνθρωπος. Εἰς ἀδελφὸς τοῦ Γκαπῆ βέη Τοπτάνι, εἶχεν ἀποκτήσει τὴν εὔνοιαν τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ καὶ εἶχεν ἀποβῇ εἷς τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Σουλτάνου ἐκείνου. Χάρις εἰς αὐτὸν ὁ Ἐσσὰτ πασσᾶς ἐσταδιοδρόμησε ταχέως εἰς τὴν χωροφυλακήν. Ὅταν ὁ ἀδελφός του ἔγεινεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν θῦμα δολοφονίας, ὁ Ἐσσὰτ πασσᾶς Τοπτάνι, συμφώνως μὲ τὸ ἔθιμον τῆς *βεντέττας* ἐφόνευσε τὸν δολοφόνον του υἱὸν ἑνὸς μεγάλου Βεζύρου. Κατόπιν ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ὄρη του μὲ ἀπόσπασμα ληστοχωροφυλάκων διὰ νὰ δολοφονήσῃ τὸν περίφημον Τατὰς Ὀσμὰν πασσᾶν τῶν Ἰωαννίνων. Ἀγνωμονῶν πρὸς τὸν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ συμμετέσχε τῆς κατ' ἐκείνου ἐπαναστάσεως καὶ ἐξελέχθη μέλος τοῦ κοινοβουλίου ὡς ὀπαδὸς τοῦ κομιτάτου «Ἑνώσεως καὶ Προόδου». Δὲν ἤρεσεν ἐν τούτοις νὰ γείνῃ ἀντιπολιτευόμενος καὶ νὰ μετάσχῃ τῆς Ἀλβανικῆς ἀνταρσίας, ἡ ὁποία συνετέλεσε τόσον εἰς τὴν πτῶσιν τῶν Νεοτούρκων. Ὁ Χατζῆ Χαλὶλ βέης, διαρκοῦντος τοῦ τελευταίου εἰρηνευτικοῦ ταξειδίου του εἰς Ἀλβανίαν τὸν ἔπεισε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἐπισήμου πλειοψηφίας. Ἡ σελήνη τοῦ μέλιτος δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν καὶ ὁ Ἀλβανὸς πασᾶς διεκρίθη πάλιν εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τοιοῦτος ἦτον ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μετέβη, ὅπως βοηθήσῃ τὸν Χαλὶλ Ριζᾶ εἰς τὴν ἄμυνάν του, ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς μεραρχίας Ἀλβανῶν ρεδίφηδων. Μόλις ἐν τούτοις ἔμαθον ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐσκόπευον νὰ ἱδρύσουν αὐτόνομον Ἀλβανίαν ὕψωσε τὴν σημαίαν τοῦ νέου Κράτους. Κατόπιν τοιαύτης πράξεως φυσικὸν ἦτον αἱ σχέσεις του πρὸς τὸν Χασὰν Ριζᾶ πασσᾶν Τοῦρκον Μουσουλμᾶνον στρατιώτην πειθαρχικὸν ὑπήκοον πιστὸν, νὰ ἐνταθοῦν. Ἀλλ' ὁ Ἐσσὰτ πασσᾶς Τοπτάνι εὗρῆκε τρόπον, ὅπως ἀπαλλαγῇ τοῦ Ριζᾶ. Τὸν ἐκάλεσεν εἰς δεῖπνον τὸ ὁποῖον διεξήχθη ἐγκαρδιώτατα. Ὅταν ὁ Χασὰν Ριζᾶ πασᾶς ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκον του εὗρε εἰς τὸν δρόμον ἕνα δολοφόνον, ὅστις τὸν ἐφόνευσεν εἰς τὸ σκότος καὶ ὅστις δὲν συνελήφθη. Ἡ τραγικὴ αὕτη σκηνὴ ἔγεινεν εἰς τὴν Σκόδραν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ναζὶμ πασσᾶ. Ἀπαλλαχθεὶς οὕτω παντὸς δεσμοῦ ὁ Ἐσσὰτ πασᾶς ἦτο ἐλεύθερος νὰ πράξῃ ὅτι ἂν ἐβούλετο, μὴ ὀκνῶν πρὸ οὐδενός. Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὰ πράγματα ἔφερον αὐτὸν νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ Στέμμα.

Αὐτὸς εἶνε ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας.

Ἐκ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΙ ΚΟΡΥΤΣΑΙΟΙ & Η ΕΛΛΑΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

(*Ἰδοὺ ἐν Θεσσαλον. ἀνταποκρ. τοῦ «Κράτους»*)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 14 Ἀπριλίου 1913.

—Εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχαριστον θέσιν νὰ σᾶς ἀναγγείλω πατριωτικωτάτας ἐνεργείας τῶν ἐν Κορυτσᾷ ὁμογενῶν μας, ἱκανὰς νὰ καταδείξωσιν ὁποῖα εἶνε τὰ αἰσθήματα τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁποίαν ἄπηχησι εὑρίσκουν αἱ παράλογοι ἀξιώσεις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἐν ταῖς καρδίαις τούτων. Ἐκτὸς τῶν διαμαρτυριῶν ἃς διετύπωσαν οἱ Κορυτσαῖοι κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῆς Αὐστροϊταλικῆς πολιτικῆς ὅπως ἡ πατρὶς αὐτῶν περιληφθῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἀπετέλεσαν πρό τινος καὶ ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐξ ὅλων τῶν ἐν Κορυτσᾷ ἀλλυθρήσκων στοιχείων ἤτοι ἐκ τῶν κ. κ. Μαχμοὺτ βέη, Μουσταφὰ βέη, τοῦ Χότζα Ἀφοὺζ Ρ.ζᾶ ἐφέντη εἰδικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Μουφτῆ Κορυτσᾶς, Ἰω. Δάρδα, δικηγόρου, Ἰωὰν Παπαγκίνη, φαρμακοποιοῦ Ληχ. Τούρτουλη, Ἐφραὶμ Γκίνη καὶ Χαρ. Δάρδα ἰατροῦ ἐξ ὀνόματος τῆς τῆς πόλεως Κορυτσᾶς, Σταύρου Βαλαούρη καὶ Ἰωὰν. Βαλαούρη ἐξ ὀνόματος τῆς Μοσχοπόλεως καὶ Ἀβδουλλὰχ βέη Σταρία, Πέτρου Προυτάκη καὶ Χρήστου Ἀν. Κυριαΐδου ἐξ ὀνόματος τῆς Κολωνίας, ἡ ὁποία ἀφιχθεῖσα εἰς τὴν πολιν μας ἐπεσκέφθη παντας τοὺς Προξένους τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ ἀνέπτυξε καὶ προφορικῶς πρὸς αὐτοὺς τὰ αἰσθήματα ἅτινα συνδέουσιν αὐτοὺς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν σταθερὰν αὐτῶν θέλησιν ὅπως ἡ πόλις αὐτῶν περιληφθῇ εἰς τὸ Ἑλλην. Βασίλειον καὶ οὐχὶ εἰς τὴν σχεδιαζομένην Ἀλβανίαν. Τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν ἔκαμαν πρὸς τὸν Πρόξενον [illegible] Αὐστρίας ὃν Προξενεῖου κ. Λίγκελ, πρὸς ὃν ἀνέπτυξαν ὅτι ἡ περιφέρεια Κορυτσᾶς εἶνε ἀνέκαθεν Ἑλληνική, ὡς τοῦτο ἐξάγεται καὶ πιστοποιεῖται ἀπὸ τὰ καθαρῶς ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν κατοίκων, τὴν ἀκμαζουσαν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἥτις θεραπεύεται λυσιτελῶς εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς περιφερείας Κορυτσᾶς ἀριθμούσης 22,000 περίπου μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ἀπέναντι 50 μόνον τῆς μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος συσταθείσης καὶ ἤδη μὴ λειτουργούσης σχολῆς τῶν Ἀλβανιστῶν, τῆς πληθώρας τῶν Ἑλληνικῶν ναῶν τινὲς τῶν ὁποίων, ὡς φερ' εἰπεῖν ἐν Μοσχοπόλει χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 1100 καὶ ἐντεῦθεν τῶν κωδίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορυτσᾶς χρονολογουμένων ἀπὸ τοῦ 1720, τῆς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 18ου αἰῶνος λειτουργίας ἐν Μοσχοπόλει Ἑλληνικοῦ Τυπογραφείου καὶ ἄλλων.»

Ἀφοῦ δὲ κατόπιν ἀνέπτυξε ἐκτενῶς τὰς σκέψεις ταύτας ἡ Ἐπιτροπὴ προσεθήκεν ἐν τέλει: «Διακηλοῦμεν καὶ θὰ ἀναπτύξωμεν καὶ ἐν τῷ ὑποβληθησομένῳ ὑπομνήματί μας ὅτι βία καὶ ἂν τυχὸν ἀσκηθῇ πάλιν δὲν θὰ ὑποχωρήσωμεν. **Τελευταία ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητός μας ἀπόφασις εἶνε νὰ μὴ ὑποχωρήσωμεν ζῶντες ἀλλὰ μόνον πτώματα».**

Ὁ Αὐστριακὸς Πρόξενος ἐδεχθη εὐμενῶς τὴν ἐπιτροπὴν εἶπε δὲ ὅτι θὰ διαβιβάσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησίν του τὰ λεχθέντα αὐτῷ καθὼς καὶ ὑπόμνημά της, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκράτησε διαφόρους σημειώσεις ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς περιφερείας τὰ σχολεῖα αὐτῶν καὶ τοὺς ναούς των.

Μετὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη κατὰ σειρὰν καὶ τὰ λοιπὰ προξενεῖα τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ διεβίβασε τὰς αὐτὰς εὐχας. Ἀξιοπερίεργος ὑπῆρξε ἡ ἀπάντησις καὶ ἡ στάσις τοῦ Ἰταλοῦ προξένου καθὼς καὶ τοῦ Ρώσσου κ. Μπελαγιερ. Ὁ πρῶτος εἶπε ὅτι καὶ ἡ ἀτομική του γνώμη εἶνε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας Κορυτσᾶς δὲν πρέπει νὰ εἶνε τόσον ἀνήσυχοι διὰ τὴν ἐθνικήν των ἀποκατάστασιν διότι λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ γενομένας δηλώσεις τοῦ Σὰν Τζουλιάνο ὡς καὶ τὰς πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ἐσπερινοῦ Ταχυδρόμου» δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἔχει πεπεισθῆναι ὅτι ἡ ὁριστικὴ τυχὸν Ἑλληνοϊταλικὴ διαφορὰ θὰ λυθῇ αἰσίως καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους τῶν ἀδελφῶν λαῶν. Ὁ δὲ κ. Μπελαγιερ ἀφοῦ ἀνέκρινε σχεδὸν τοὺς Μωαμεθανοὺς Χοτζαν Ἀφοὺζ Ρ.ζᾶ καθὼς καὶ τὸν Ἀλβανὸν Μαχμοὺτ βεην διατί προτιμῶσι

τὰ ἐξ νέα τορπιλλοβόλα ἑτοιμασθοῦν καὶ ἀποπλεύσουν διὰ τὸν Πειραιᾶ συγχρόνως.

— **Αἱ δοκιμαὶ τῆς «Λέγλης»**

Κατ' αὐτὰς ἐπαναλαμβάνονται αἱ δοκιμαὶ ταχύτητος τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ἐξ παραγγελθέντων εἰς τὰ ναυπηγεῖα Βουλκὰν ναυπηγηθέντος τορπιλλοβόλου «Λέγλη» ἀνέπτυξεν ταχύτητα 25 περίπου κόμβων, ὑστερήσασα ἐξ αὐτῶν μόλις κατὰ κατὰ τὰ δύο δέκατα.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Τί ἀπαντᾷ ὁ διευθυντὴς τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Μακεδονέας κ. Γ. Κοφινᾶς, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Βουλγαρικοῦ γραφείου Στατιστικῆς

Ὁ διευθυντὴς τῆς στατιστικῆς ἐν Σόφιᾳ κ. Ποπὼφ ἐν διαλέξει αὐτοῦ γενομένῃ πρό τινων ἡμερῶν, δημοσιευθείσῃ δὲ καὶ δι' εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, προσεπάθησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη, περιερχομένη ὁριστικῶς εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας, θὰ καταντήσῃ λιμὴν τοπικῆς σημασίας καὶ ὅτι μόνον εἰς βουλγαρικὰς χεῖρας τὸ ἐμπορικὸν μέλλον τῆς Θεσσαλονίκης δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐζητήσαμεν τὴν γνώμην τοῦ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντος διευθυντοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Μακεδονίας κ. Γ. Κοφινᾶ, τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις καὶ ἄλλοτε ἐπραγματεύθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὸ ζήτημα. Ὁ κ. Κοφινᾶς, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἐπιγνώσεως καὶ βαθείας μελέτης τῶν πραγμάτων, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

—Τὸ ἐμπορικὸν μέλλον τῆς πόλεως

— Εὐτυχῶς ἐβράδυνεν ὀλίγον ὁ κ. Ποπὼφ νὰ ἀντεπεξέλθῃ διὰ τῆς διαλέξεως αὐτοῦ εἰς ὅσα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Θεσσαλονίκης εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας ἀνέπτυξα ἐν ἰσραηλητικαῖς λέσχαις τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐδημοσίευσα ἐν συνεντεύξει διὰ τῶν στηλῶν τοῦ «Ἀνεξαρτήτου» τῆς Θεσσαλονίκης τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν πεντάμηνον διάστημα τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ἤδη, πόσον εἶχον δίκαιον τότε εἰς τὰς προβλέψεις μου περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Θεσσαλονίκης. Διότι, ἐντὸς τοῦ βραχέος τούτου χρόνου, ἐχαράχθη καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἡ τελωνιακὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ εἶνε σήμερον ὁπωσδήποτε αἰσθητὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς ταύτης, οὐχὶ μόνον εἰς τὸν ἐμπορικὸν πληθυσμὸν τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ καὶ εἰς σύμπαντα τὸν ἐμπορικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης. Τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια αὐτῆς καὶ οἱ πρόξενοι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπεκρότησαν τὴν πολιτικὴν ταύτην, ἥτις ἐφείλκυσε τὴν ἐμπιστοσύνην, οὐ μόνον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου, καὶ ἐστερέωσε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἐμπορικὸν μέλλον τῆς πόλεως ταύτης εἶνε τελείως ἐξησφαλισμένον ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν. Μὴν ἔχετε καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἄδικα χάνει τὰ λόγια του ὁ κ. Ποπώφ. Οὐδεὶς δίδει προσοχὴν σήμερον ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τοιαύτας ραδιουργίας καὶ μάλιστα οὐδεὶς Ἰσραηλίτης. Ὁ νοήμων πληθυσμὸς τῆς πόλεως δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην λόγων. Βλέπει αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐξελισσόμενα ἀπὸ πενταμήνου εἰς συστηματικὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους μας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἱκανοποιοῦσαν πληρέστατα ἄχρι τοῦδε τὰς βλέψεις καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ μεγάλου τούτου λιμένος. Εἶνε πασίγνωστοι αἱ βάσεις τῆς πολιτικῆς ταύτης, ὥστε κρίνω περιττὸν νὰ τὰς ἀναπτύξω. Μνημονεύω μόνον τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσοπολιτείας καὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς καλῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἰσότητος ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ τελωνείου, τὸ σύστημα τῆς ἰδωτικῆς ἀποταμιεύσεως (entrepôts privés), τὸ ὁποῖον πολὺ ἐπιτυχῶς ἐφηρμόσαμεν ἤδη ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἐλευθέρων ἀποθηκῶν (entrepots francs), τοῦ ὁποίου προπαρασκευάζομεν τὴν ἐφαρμογὴν. Ἐθυσιάσαμεν τὸ ταμιευτικὸν συμφέρον τοῦ Δημοσίου χάριν τοῦ ἐμπορικοῦ συμφέροντος τῆς πόλεως καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι ἐμπορικὸς καὶ ναυτιλιακὸς λαός, ὅπως ἡμεῖς, ἔχομεν ἐπίγνωσιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐμπορικῶν τῆς πόλεως, καὶ γνωρίζομεν πῶς νὰ ἐξυπηρετήσωμεν αὐτά. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁμόθυμος ὁ πληθυσμὸς τῆς Θεσσαλονίκης, ὄχι μόνον οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἰσραηλῖται καὶ οἱ Τοῦρκοι, ἔχουσιν ἤδη, ἀνεπιφυλάκτως, κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως.

— Σύγκρισις τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως πρὸς τὴν βουλγαρικήν

— Εἰς τοῦτο ὅμως δὲν συνετέλεσε καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν οἱ Βούλγαροι διοικοῦν κατὰ τὸ αὐτὸ πεντάμηνον τὴν Καβάλλαν;

—Ἀναντιρρήτως. Δὲν εἶνε μακρὰν τῆς Θεσσαλονίκης ὁ ἕτερος τῶν λιμένων τῆς Μακεδονίας, ὁ εἰς βουλγαρικὰς χεῖρας, καίτοι ἑλληνικώτατος τυγχάνων, εὑρισκόμενος. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἐν Καβάλλᾳ Ἰσραηλῖται. Ἑπομένως, οἱ ἔμποροι τῆς Θεσσαλονίκης εὐχερῶς παρακολουθοῦσι τὴν βουλγαρικὴν διοίκησιν τῆς Καβάλλας, πληροφοροῦνται λεπτομερῶς τὰ ἐκεῖ συμβαίνοντα. τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ Βούλγαροι ἀντιλαμβάνονται τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ λιμένος καὶ πῶς ἐννοοῦν νὰ διοικοῦν, τὰς ἐκ τούτου παρεμβαλλομένας εἰς τὸ ἐμπόριον μεγίστας δυσχερείας, ἵνα εἰς ταύτας μόνας περιορισθῶ. Οἱ ἔμποροι τῆς Θεσσαλονίκης σχηματίζουσιν ἤδη τὰς ἐντυπώσεις των, οὐχὶ ἐκ πτηνοέντων λόγων, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ προσέτι ἐκ τῆς συγκρίσεως τῆς διοικήσεως τῶν δύο τούτων λιμένων. Μετὰ δέους δὲ οἱ πάντες ἀναλογίζονται, ὁποία τύχη θὰ ἀνέμενε τὸ ἐμπόριον τῆς Θεσσαλονίκης, ἐὰν αὕτη ἔπιπτεν, ὡς ἡ Καβάλλα, εἰς βουλγαρικὰς χεῖρας...

— Καὶ πῶς ἐξηγεῖτε ὑμεῖς, κύριε Κοφινᾶ, τὰς τοιαύτας ἐντυπώσεις τῶν ἐμπόρων Θεσσαλονίκης;

— Ἁπλούστατον. Οἱ Βούλγαροι, λαὸς κατ' ἐξοχὴν γεωργικὸς καὶ κτηνοτροφικός, ἀφοῦ πλέον τῶν 90 ο)ο αὐτοῦ ἐπιδίδονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, δὲν διακρίνονται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὅπως οἱ Ἕλληνες. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Θεσσαλονίκη, ὡς μέγα ἐμπορικὸν κέντρον καὶ μέγα εἰς τὸ μέλλον βιομηχανικὸν τοιοῦτον, μόνον εἰς χεῖρας λαοῦ βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ναυτιλιακοῦ δύναται νὰ εὐημερήσῃ. Μὴ λησμονῆτε ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν τῇ Μαύρῃ Θαλάσσῃ Βουλγαρικοὶ λιμένες εὑρίσκονται εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας. Ἐν τῇ κινήσει τοῦ λιμένος Βάρνης τὰ ὀλίγα βουλγαρικὰ ἀτμόπλοια τῆς μοναδικῆς Βουλγαρικῆς ἀτμοπλοΐας περιορίζονται σχεδὸν εἰς τὴν μικρὰν ἀκτοπλοΐαν, ἐνῷ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία κυριαρχεῖ καὶ ἐξυπηρετεῖ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν τὸ μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τοῦ λιμένος Βάρνης. Οὕτω. κατὰ τὸ ἔτος 1910, εἰσήχθησαν καὶ ἐξήχθησαν διὰ τοῦ λιμένος Βάρνης παρ' Ἑλληνικῶν μὲν ἀτμοπλοίων ἐμπορεύματα βάρους 41,572 τόννων, παρὰ Βουλγαρικῶν δὲ ἀτμοπλοίων 23,234 τόννων. Ἡ ἔλλειψις ἐμπορικῆς ἰδιοφυΐας παρὰ τοῖς Βουλγάροις, ὁ τρόπος καθ' ὃν μεταχειρίζονται τὸ ἐμπόριον ἐν Καβάλλᾳ, αἱ δυσχέρειαι καθ' ὧν ἀναγκάζουσιν αὐτὸ ἀδιακόπως νὰ παλαίῃ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ, οὐδεμίαν ἐμπνέουσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς κατοίκους Θεσσαλονίκης. Οὕτοι ἐσχημάτισαν ἤδη πεποίθησιν, ὅτι εἰς Βουλγαρικὰς χεῖρας δὲν εἶνε δυνατὸν ἡ πόλις αὕτη νὰ προοδεύσῃ. Τοὐναντίον δὲ ἡ Ἑλλὰς παρέσχεν ἤδη ἀπτὰ δείγματα τῆς ἱκανότητός της νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης ἡ Ἑλλὰς παρουσιάζεται ἤδη ὡς τὸ φύσει ἐνδεδειγμένον νὰ κυβερνήσῃ τὸν μέγαν τοῦτον ἐμπορικὸν λιμένα Κράτος.

—Ἡ Ἑλληνικὴ Ναυτιλία.

—Ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς δὲν μαρτυρεῖ ἐναργῶς περὶ τούτου, κύριε Κοφινᾶ;

—Ἡ γιγαντιαία ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐμπορικὴ ἀνάπτυξις τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ τῆς ἑλλην. ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατρανοῦσι τὸ ἐμπορικὸν δαιμόνιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ κίνησις τοῦ λιμένος Πειραιῶς κατὰ τὸ ἔτος 1882 ἠρίθμει τὴν προσέγγισιν 1658 ἀτμοπλοίων μὲ χωρητικότητα ἐν ὅλῳ 1,829,036 τόννων, καὶ ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων 629 ἔφερον Αὐστροουγγρικὴν σημαίαν, 351 Ἀγγλικὴν, 317 Γαλλικὴν, 282 Ἰταλικὴν καὶ 71 μόνον Ἑλληνικήν. Ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἡ πρόοδος τοῦ λιμένος ὑπῆρξε καταπληκτική. Κατὰ τὸ 1910 κατέπλευσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ 3088 ἀτμόπλοια χωρητικότητος 4,009,576 τόννων (4,507,576 κατὰ τὸ 1911), καὶ ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων 1313 ἦσαν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, 453 ὑπὸ Αὐστροουγγρικὴν, 316 ὑπὸ Ἰταλικὴν, 275 ὑπὸ Ἀγγλικὴν, 172 ὑπὸ Γερμανικὴν, 149 ὑπὸ Γαλλικὴν, 124 ὑπὸ Ρωσσικὴν καὶ τὰ λοιπὰ διαφόρων ἐθνικοτήτων. Κατέχει σήμερον ὁ Πειραιεὺς τὴν ἕκτην θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ Μαύρῃ Θαλάσσῃ διαφόρων λιμένων. Ἡ σειρὰ αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν κίνησιν εἴσπλου ἀτμοπλοίων ἔχει ὡς ἑξῆς·

1) Κωνσταντινούπολις	μὲ 9,500	ἑκατ.	τόν.
2) Μασσαλία	» 8,421	»	»
3) Νεάπολις	» 7,419	»	»
4) Γένουα	» 7,256	»	»
5) Γιβραλτὰρ	» 4,507	»	»
6) Πειραιεὺς	» 4,507	»	»
7) Τεργέστη	» 4,098	»	»
8) Μάλτα	» 3,718	»	»

Δι' ἔλλειψιν ἀμέσου σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Εὐρώπης ὁ Πειραιεὺς ἔχει ἀπομονωθῆ αὐτῆς καὶ κατ' ἀνάγκην τὸ ἐμπορίόν του περιορίζεται σήμερον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐλάχιστον δὲ ρόλον παίζει ἐν τῇ διεθνεῖ ἐμπορικῇ κινήσει. Παρὰ ταῦτα ὁ λιμὴν οὗτος κατέλαβεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν περιφανῆ, ὡς προείρηται, θέσιν μεταξὺ τῶν λιμένων τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμπορικὴν καὶ ναυτιλιακὴν ἰδιοφυΐαν τοῦ Ἕλληνος καὶ εἰς τὴν παρ' Ἑλληνικῶν χειρῶν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ λιμένος τούτου. Ἡ πρόοδος αὕτη τοῦ Πειραιῶς ἀποδεικνύει, ὅτι ἀνάλογος δύναται νὰ ᾖ, εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας, ἡ πρόοδος τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης.

— Πειραιεὺς καὶ Θεσσαλονίκη

—Ἀλλ' ἡ Θεσσαλονίκη παρουσιάζει, νομίζομεν, πλεονεκτήματά τινα ἐν σχέσει πρὸς τὸν λιμένα Πειραιῶς.

—Ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης κέκτηται σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν μὲ ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κέντρα, ἐνισχυόμενος δὲ διὰ νέου σιδηροδρομικοῦ δικτύου καὶ δι' ἐλαττώσεως τῶν τιμολογίων καὶ προσέτι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἥτις θὰ παράσχῃ αὐτῷ τακτικὴν, πυκνὴν καὶ ταχεῖαν ἀπ' εὐθείας συγκοινωνίαν πρὸς τὴν Αἴγυπτον, Μικρὰν Ἀσίαν, Ἀμερικὴν, νήσους κλπ., ἧς ἐστερεῖτο ὑπὸ τὴν τουρκικὴν διοίκησιν, καὶ ὑπὸ διοικήσεως λαοῦ, ἀντιλαμβανομένου τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ παρέχοντος εἰς αὐτὸ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ ἀσφάλειαν, εἶνε προωρισμένος εἰς μεγίστην πρόοδον καὶ αὔξησιν τῆς ἐμπορικῆς του κινήσεως. Τὸ προηγούμενον τοῦ Πειραιῶς καὶ ἡ καταπληκτικὴ δύναμις τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας μας ἀποτελοῦσιν ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τῆς μελλούσης τύχης τοῦ ἐμπορίου τῆς Θεσσαλονίκης εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας.

— Ἡ οἰκονομικὴ ἀκμὴ τῆς Ἑλλάδος

— Ἀλλ' ὁ κ. Ποπὼφ ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἀρκετὰ μεγάλην οἰκονομικὴν δύναμιν διὰ νὰ συντηρήσῃ δύο μεγάλους λιμένας.

—Ἡ οἰκονομικὴ δύναμις τῆς Ἑλλάδος ὑποτιμᾶται πολὺ ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον κ. Ποπώφ. Ἐν Βουλγαρίᾳ ὅλαι αἱ Τράπεζαι ἔκαμον χρῆσιν τοῦ δικαιοστασίου, κατὰ τὸν πόλεμον, ἐνῷ ἐν Ἑλλάδι μόνη ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, καὶ αὕτη ἐπὶ βραχὺ μόνον χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1911, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶχεν εἰς τὸ ταμεῖόν της 168 ἑκατομ. ἐνῷ ἡ Βουλγαρικὴ 59, ἡ Σερβικὴ 29 καὶ ἡ Ρουμανικὴ 124. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον αἱ καταθέσεις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρχοντο εἰς 308 ἑκατομ., τῆς Βουλγαρίας εἰς 130, τῆς Σερβίας εἰς 40 καὶ τῆς Ρουμανίας εἰς 152· ὥστε αἱ καταθέσεις τῆς Ἐθνικῆς μας Τραπέζης ἐξισοῦντο, σήμερον δὲ πιθανῶς ὑπερβαίνουσι, τὰς καταθέσεις τῶν τριῶν ἄλλων Ἐθνικῶν Τραπεζῶν.

Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν δὲν εἴχομεν πλείονα τῶν 20 ἀτμοπλοίων χωρητικότητος 24,000 τόννων, ἐνῷ ὁ ἐμπορικός μας στόλος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπηρτίζετο ἐκ 379 ἀτμοπλοίων 691,000 τόννων. Κατὰ τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τῶν λιμένων Ταϊγανίου καὶ Βρατλας ἡ σημαία μας κατεῖχε πρωτεύουσαν θέσιν καθ' ὅλην τὴν περίοδον 1903—1910. Ἐπίσης εἰς τὸν Δούναβιν μέχρι Σουλινᾶ τὰ ἀτμόπλοιά μας ἤρχοντο ἀμέσως μετὰ τὰ Ἀγγλικά, τὴν αὐτὴν δὲ θέσιν κατελάμβανον καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐνῷ πρὸ ὀλίγων εἰσέτι ἐτῶν δὲν εἴχομεν ἡ μόλις τὴν ὀγδόην σειρὰν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς. Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, αἱ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν εἰσαγόμεναι οἰκονομίαι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ζώντων Ἑλλήνων ἀνέρχονται περίπου εἰς 75 ἑκατ. ἐτησίως, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ τῆς ναυτιλίας κερδῶν. Ἡ τιμὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος διατηρεῖται εἰς τὸ ἄρτιον καὶ κάτω τῆς τιμῆς τοῦ ἀρτίου, κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ πολέμου, ἐνῷ ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπάρχει νομισματικὴ διαφορὰ περὶ τὰ 10 ο)ο. Τὸ ἐμπόριον τῆς Θεσσαλονίκης συνδέεται στενώτατα πρὸς τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα τῶν Τραπεζῶν καὶ πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν καὶ μόνον λαὸς ναυτιλιακός, ὡς ὁ Ἑλληνικός, ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ νὰ προαγάγῃ τὸν λιμένα τοῦτον.

Εἰς τὸ προσεχές:

Τίνας πληθυσμοὺς τροφοδοτεῖ ἡ Θεσσαλονίκη καὶ τίνας θὰ παύσῃ νὰ τροφοδοτῇ εἰς τὸ μέλλον. — Ἡ Θεσσαλονίκη εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῇ — Οὔτε τὸν λιμένα τῆς Ἀδριατικῆς. —Κίνδυνος τῆς Θεσσαλονίκης, ἐὰν δὲν παραμείνῃ Ἑλληνική.

Η Α. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΝ

Ὡς εἴχομεν γράψει πρό τινος ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος θὰ μετέβαινεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἤπειρον

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὁμιλῶν πρὸς προκρίτους βένδες τῆς Βορείου Ἠπείρου μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου διεβεβαίωσεν αὐτοὺς ὅτι συντόμως θ' ἀπέστελλεν εἰς τὰς περιφερείας των τὸν Διάδοχόν Του, ἐπειδὴ δὲν δύνοται ἕνεκα τῶν περιστάσεων νὰ τὰς ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ τὰς περιέλθῃ Αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως θὰ ἐλάμβανε χώραν εὐθύς μετὰ τὸν τοκετὸν τῆς σεπτῆς Βασιλίσσης. Ὁ Διάδοχος ἤθελεν ἐπισκεφθῇ ἐπισήμως τὸ Ἀργυρόκαστρον, τὸ Δέλβινον, τὴν Πρεμετὴν, τὸ Τεπελένι, τὴν Φράσσαρην, τὴν Κόνιτσαν καὶ τὴν Κορύτσαν, ἀκολούθως δὲ διασχίζων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν Μακεδονίαν θὰ ἐπέστρεφεν ἐνταῦθα διὰ Θεσσαλονίκης·

Νεώτεραι ὅμως πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ὁ Διάδοχος ἅμα τῷ τοκετῷ τῆς σεπτῆς μητρός του θὰ μεταβῇ εἰς Γερμανίαν πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν του.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐξέλεξεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διακεκριμένου φιλολόγου καὶ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ, Σακελλαρίου ὅπως μεταβῇ αὕτη εἰς Ἤπειρον καὶ ἐξετάσῃ τὴν ἐκεῖ κατάστασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐκλογὴ ἐκρίθη ὡς ἐξόχως ἐπιτυχὴς κυρίως ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Σακελλαρίου, ὅστις καὶ λόγῳ τῆς μορφώσεως καὶ πείρας αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ἐξ Ἠπείρου καταγωγῆς αὐτοῦ ἦτο ὁ μόνος εἰς ὃν ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῇ μία τοιαύτη σπουδαία ἀποστολή.

ΕΚΚΡΗΞΙΣ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐγένετο ἔκρηξις ἑνὸς τμήματος τοῦ παρὰ τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν πυροτοδοποιείων ἐξ ἧς ἐφονεύθη εἰς ἐργάτης τῶν ἄλλων ἐργατῶν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐχόντων διακόψῃ πρὸς προσωρινὴν ἀνάπαυσιν τὴν ἐργασίαν των.

Ἡ ἔκρηξις ἐπῆλθεν ἐκ προστριβῆς πυρίτιδος χυμένης ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἐκ τῶν ποδῶν τοῦ θύματος.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ τελεσθοῦν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐγκαθισταμένου εἰς περίβλεπτον κτίριον ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Σαμπρῆ-πασσᾶ. Χάριν τῶν ἐγκαινίων ἀναχωρεῖ εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς Τραπέζης κ. Μάξιμος, ἐγκαθιστῶν καὶ τὸν διορισθέντα διευθυντὴν τοῦ ὑποκαταστήματος κ. Ροδόπουλον, μέχρι τοῦδε διευθυντὴν τοῦ ἐν Αἰγίῳ ὑποκαταστήματος.

Ὁ προϊστάμενος τῆς ἐπ θεωρήσεως τῆς Τραπέζης κ Σ. Λοβέρδος θὰ μεταβῇ ἐπίσης μετὰ τοῦ γραμματέως κ. Κοσμαρη εἰς Θεσσαλονίκην χάριν τοῦ ἐνεργηθησομένου διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ὑποβαλόντων αἰτήσεις πρὸς συγκρότησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

Τὴν Μεγάλην Τρίτην ἐπυρπολήθη τὸ πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Λέρου δρμοῦν Ἰταλικὸν πολεμικὸν «Κουάρτο». Ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐντὸς τοῦ πλοίου διήρκησε δὲ αὕτη ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους ἡμέρας, κατεστρέψασα ἐντελῶς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σκάφους. Τὸ «Κουάρτο» εἶνε νεώτατον πολεμικὸν σκάφος, κατασκευῆς τοῦ 1911 ἐκτοπίσματος 3,220 τόννων καὶ ταχύτητος 26 μιλίων. Ἀνήκει εἰς τὸ εἶδος τῶν λεγομένων «Σκάουτς» καὶ φέρει ὁπλισμὸν 6 τηλεβόλων τῶν 13 καὶ 6 μικροτέρου διαμετρήματος, ἐπίσης δὲ 2 τορπιλλοβλητικοὺς σωλήνας. Τὰ αἴτια τῆς πυρκαϊᾶς δὲν ἐξηκριβώθησαν εἰσέτι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ ΕΝ ΝΟΤΙΩ ΑΦΡΙΚΗ

Μικροῦ δείν, λόγῳ τῆς ἐξελίξεως τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν γεγονότων μᾶς διέφυγε ἡ ἀναγραφὴ ἑνὸς εὐχαρίστου γεγονότος, λαβόντος χώραν ἐν Πρατωρίᾳ τῆς Ν. Ἀφρικῆς. Ὁ αὐτόθι ἐκ Κύπρου ἐμπορευόμενος ὁμογενὴς ἡμῶν κ. Ἰωάν. Μιχαὴλ ἐβάπτισεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὰ δύο αὐτοῦ θυγάτρια καὶ τὸ ἄρρεν αὐτοῦ τέκνον, ὀνομάσας αὐτὰ τὸ μὲν Εὐγενία, τὸ ἕτερον Μαρία, καὶ τὸ ἄρρεν Χρῆστον. Τὰ τέκνα τοῦ εὐτυχοῦς πατρὸς ἐβαπτισαν οἱ κ. κ. Γ. Λιβάνης ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ἀνταποκριτὴς ἡμῶν, τὸ ἕτερον ὁ κ. Χρ. Καπράλης, τὸ τρίτον ὁ κ. Θεόδ, Μπαρακτάρης. Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου εἰς ὃ παρέστησαν ἀρκετοὶ ὁμογενεῖς παρεκάθησαν πάντες εἰς πλουσιωτάτην τράπεζαν, πανηγυρίσαντες οὕτω ὡς ἔρμοζε τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονός.

Εἰς τε τὸν εὐτυχῆ πατέρα καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀναδόχους εὐχόμεθα νὰ ζήσουν τὰ νεοφώτιστα.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΛΛΗΝΟΣ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ

Τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλει ὅτι ἀπερίγραπτος ὑπῆρξεν ὁ ἐνθουσιασμὸς μὲ τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν οἱ Σέρβοι τὸν Ἕλληνα στρατιωτικὸν ἰατρὸν κ. Κορύλλον, ὅστις ἀφίχθη αὐτόθι συνοδεύων τραυματίας τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἐκ Δυρραχίου. Οἱ Σέρβοι ἐξιωματικοὶ παρέθεσαν πρὸς τιμήν αὐτοῦ γεῦμα εἰς τὴν λέσχην των, ἠκούσθησαν δὲ ἀδελφικῶταται προπόσεις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας.

Η ΕΚΚΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

ΑΓΓΛΟΣΕΡΒΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ

*Ἀγγέλλεται μέσῳ Κερκύρας ὅτι, εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Μεδοῦης μεγίστη ἐγκαρδίωσις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου ναυάρχου Μπόρνεῦ καὶ τοῦ Σέρβου στρατηγοῦ Πέτρου Μπό